

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Gleaznă Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 15 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în cauza penală în privința lui

*Gleaznă Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 30.05.2017 – până la 15.03.2018

instanța de apel:

de la 21.04.2018 – până la 24.05.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 27.07.2018 – până la 17.10.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 15 martie 2018, Gleaznă Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de încredințare în administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1), (2) Cod penal, prin cumul parțial de sentințe și a pedepselor complementare, lui Gleaznă Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de încredințare în administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de Beregoi Elena, cu încasarea în beneficiul acesteia, din contul lui Gleaznă Andrei, a sumei de 20000 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că Gleaznă Andrei, deținând funcția de farmacist în baza ordinului de angajare nr. 22 din 01 decembrie 2016 și contractului individual de muncă nr. 12 din 01.12.2016 la SC „Airam Dar” SRL, amplasată în or. Sipoteni, r-nul Călărași, fiind persoană cu răspundere materială conform contractului privind răspunderea materială individuală deplină din 01.12.2016, la 13 decembrie 2016, aflându-se la locul său de muncă în incinta farmaciei menționate supra, acționând cu intenția îndreptată spre însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lui, a însușit ilegal bani în sumă de 20000 lei, care se aflau în safeul situat în sediul farmaciei, după care a plecat într-o direcție necunoscută. Astfel, în urma acțiunilor sale intenționate, Gleaznă Andrei a cauzat părții vătămate Beregoi Elena un prejudiciu material în sumă totală de 20000 lei.

3. Împotriva sentinței primei instanțe din 15 martie 2018, la 29 martie 2018, a declarat apel avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Gleaznă Andrei, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului și să fie respinsă acțiunea civilă înaintată în cauză.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele motive:

- prima instanță nu a reținut argumentele apărării în ceea ce privește stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, or în ședința de judecată au fost invocate circumstanțe excepționale: - necesitatea resurselor financiare pentru pariuri sportive, care au un impact psihologic negativ asupra persoanei, creându-i dependență; - aflarea la întreținere a unui copil minor și a mamei; - manifestarea căinței active; - recunoașterea vinovăției;

- conform materialelor cauzei, în calitate de parte vătămată a fost recunoscută Beregoi Elena, însă suma de 20000 lei a fost sustrasă din casieria SC „Airam Dar” SRL, astfel atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată eronat au considerat-o pe Beregoi Elena ca parte civilă în cauză. În opinia apelantului, ca parte civilă urma a fi recunoscută întreprinderea a cărei administrator este Beregoi Elena, or ultima nu este persoana căreia nemijlocit i s-a cauzat prejudiciul;

- prima instanță eronat a admis acțiunea civilă, or nu a fost depusă o careva cerere de chemare în judecată de către partea civilă;

- prezintă relevanță constatarea din sentință, potrivit căreia „...cererea depusă de partea civilă la 20 februarie 2018, prin intermediul Secției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, instanța de judecată atestă că aceasta a fost înaintată după finalizarea cercetării judecătorești și, respectiv, nu poate fi reținută la judecarea cauzei în fond.”;

- sunt neîntemeiate constatările primei instanțe, potrivit cărora partea vătămată Beregoi Elena, în instanța de judecată, și-a susținut pretențiile și a solicitat încasarea de la inculpat a sumei de 20000 lei cu titlu de prejudiciu material, or la etapa susținerilor verbale, partea vătămată Beregoi Elena nu a formulat o astfel de solicitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, pronunțată integral la 21 iunie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Gleaznă Andrei, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, referindu-se la criticile invocate de către apelant privind pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și a constatat că prima instanță, la individualizarea pedepsei, a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75 - 77 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute argumentele apelantului, privind faptul că inculpatul Gleaznă Andrei întrunește toate condițiile pentru a-i fi stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate or, desi acesta a recunoscut vinovăția, faptul că anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară denotă că acțiunea infracțională de însusire a bunurilor altei persoane a devenit o îndeletnicire pentru inculpat. Din acest considerent, instanța de apel a considerat că pedeapsă stabilită inculpatului Gleaznă Andrei este una oportună și binevenită, având în vedere că acesta, prin executarea pedepsei penale, urmează să conștientizeze gravitatea urmărilor faptei comisă.

Mai mult, instanța de apel a constatat că atât din solicitările apelantului, cât și din materialele cauzei s-a atestat invocarea în apel a aceluiași argumente care au fost susținute în fața primei instanței, asupra cărora au fost date răspunsuri detaliate, respectându-se dreptul inculpatului la un proces echitabil, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii atacate.

În contextul art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Gleaznă Andrei, instanța de apel a reținut contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, iar în temeiul art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă, s-a stabilit că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară. În acest sens, instanța de apel a constatat că în privința inculpatului au devenit aplicabile prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora *„în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.”*.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, instanța de apel a considerat că prima instanță just i-a stabilit inculpatului Gleaznă Andrei pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, totodată fiind just stabilită și pedeapsa complementară, iar ulterior, prin prisma art. 85 alin. (1) Cod penal, inculpatului în mod argumentat i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, cu executare reală și pedeapsa suplimentară sub forma privării de dreptul de a ocupa funcții de încredințare în administrare a bunurilor altor persoane.

Instanța de apel a respins și argumentul apelantului, privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, acesta fiind contrar prevederilor art. 90 alin. (10) Cod penal, potrivit cărora *„în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal, dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol...”*.

Sub aspect de drept, instanța de apel a reiterat că inculpatul Gleaznă Andrei a comis infracțiunea în perioada de probațiune, stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din data de 14 decembrie 2015, pentru comiterea unei infracțiuni similare, circumstanță care în opinia instanței de apel denota că inculpatul nu și-a schimbat comportamentul în vederea respectării cu strictețe a ordinii de drept, ceea ce justifica concluzia că scopul legii penale nu va fi atins în cazul excluderii modalității reale de executare a pedepsei cu închisoare.

4.2. Referindu-se la criticile invocate de apelant privind soluționarea, de către prima instanță, a acțiunii civile, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și a constatat corectitudinea soluției privind admiterea acțiunii civile, înaintată în partea reparării prejudiciului material, având în

vedere că partea vătămată Beregoi Elena a prezentat date confirmative privind întinderea prejudiciului material până la suma de 20000 lei (f.d. 27-31, vol. II).

În ceea ce privește cerința apelantului privind respingerea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Beregoi Elena, precum și referitor la careva pretinse încălcări de ordin procesual la capitolul recunoașterii ultimei în calitate de parte vătămată în proces, instanța de apel a constatat că alegațiile apelantului nu au suport atât factual, cât și de drept. În acest sens, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 79 alin. (2) Cod de procedură penală *„în calitate de reprezentant al persoanei juridice, recunoscută ca parte civilă sau parte civilmente responsabilă, se admite conducătorul unității respective la prezentarea legitimației”*.

În contextul dat, instanța de apel a constatat că prin ordonanța organului de urmărire din 13 ianuarie 2017, Beregoi Elena a fost recunoscută și audiată în calitate de parte vătămată și tot la aceeași dată a fost recunoscută în calitate de parte civilă (f.d. 35-37, vol. I).

În acest sens, instanța de apel a considerat că prevederile art. 79 alin. (2) Cod de procedură penală, anterior nominalizate, just au fost aplicate de către organul de urmărire penală în privința lui Beregoi Elena or, conform extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice nr. 304490 din 29.01.2015, Beregoi Elena are funcția de administrator în cadrul SC „Airam Dar” SRL, astfel că acesteia corect i s-a atribuit calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal.

Reieșind din aceste considerente, instanța de apel a considerat că argumentele apelantului privind soluționarea acțiunii civile de către prima instanță poartă un caracter formal, inclusiv din considerentul că inculpatul Gleaznă Andrei, în cadrul ședinței instanței de apel, a recunoscut integral acțiunea civilă și a menționat că este de acord să repare dauna cauzată în cel mult două săptămâni.

5. Sentința din 15 martie 2018 și decizia instanței de apel din 24 mai 2018, pronunțată integral la 21 iunie 2018, au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Gleaznă Andrei, după la 26 iunie 2018, care a solicitat casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gleaznă Andrei să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și cu executarea separată a pedepselor stabilite prin sentință. Suplimentar, recurentul a solicitat respingerea acțiunii civile înaintate în cauză.

În argumentarea cererii depuse, recurentul a reiterat motivele din apel și a invocat următoarele:

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și nu a respectat principiile individualizării pedepsei penale, circumstanțe care constituie temeiuri pentru casarea deciziei atacate;

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, instanțele de fond și apel nu au respectat în deplină măsură prevederile art. 61 alin. (2), 75 Cod penal și nu au reținut că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a cooperat cu organul de urmărire penală și are la întreținere un copil minor și pe mama sa, a căror susținere financiară a constituit scopul comiterii infracțiunii. În acest context, recurentul consideră că nu există careva impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului;

- acțiunea civilă urma să fie lăsată fără examinare, iar SC „Airam Dar” SRL urma să se adreseze în instanța civilă, deoarece atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată eronat au stabilit partea vătămată în cauză, care nu este Beregoi Elena, or bunurile au fost delapidate nu de la ultima, ci de la întreprinderea pe care aceasta o administra.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării expuse, procurorul a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată în deplină corespundere cu prevederile legale, iar acțiunea civilă a fost soluționată conform rigorilor art. 219 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal constată că motivele invocate în recursul ordinar sunt identice celor din apel, conținutul acestora fiind modificat sub aspectul raportării la decizia instanței de apel. În acest context, Colegiul penal respinge afirmațiile potrivit cărora instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și, în mod corespunzător, nu se constată

incidența temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal atestă că instanța de apel, fiind sesizată cu cerere de apel în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, s-a expus argumentat asupra acestor chestiuni și, contrar invocărilor recurentului, a indicat motive suficiente pentru aprecierea temeiniciei și legalității soluției adoptate. În particular, referindu-se la critica privind individualizarea pedepsei, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor apelantului și a expus constatări detaliate atât în privința tuturor criteriilor de individualizare a pedepsei, cât și în raport cu modalitatea de executare a acesteia. Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de apel s-a expus pe larg în privința argumentelor invocate de apelant privind soluționarea acțiunii civile. În ansamblu, reieșind din plenitudinea constatărilor expuse în decizia instanței de apel, reflectate la pct. 4.1. al prezentei decizii, care nu necesită a fi reiterate din considerentul plenitudinii și temeiniciei lor, Colegiul penal conchide că urmează a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în cauză, ca fiind vădit neîntemeiat, or instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. În conformitate cu art. 338, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Gleaznă Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Gleaznă Andrei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma